

BOLŞEVİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

HAZİRAN 1988 Fiyatı; 2 DM, 6 FF, 15 ÖS, 200 TL

TKP/ML(B) ÖRGÜTSEL KONFERANSI BELGELERİ - II

**POLİSTE
MAHKEMEDE
TUTUKEVİNDE
DEVİRİMCİ TUTUM
İLLEGAL ÇALIŞMA
KURALLARI**

Sayı 24

POLİSTE, TUTUKEVİNDE VE MAHKEMEDE DEVİRİMCİ TAVİR

Partimizin kurulduğu andan itibaren poliste ve mahkemede tavır konusunda direktifleri açıktır. "Çalışmalarda dikkate alacağımız hususlar" başlıklı belgede bu konuda verilen direktifler şunlardır:

- 63- Tutuklanınca ne yılmınlığa kapıl ne de polisi kışkırt.
- 64- Ser ver, sır verme.
- 65- İlke hiçbir şey söylememektir.
- 66- Durumu izah etmeye, kendini savunmaya kalkışma.
- 67- Polisin teferruatlı hikaye ve yalanlarla aldacağını sanma, uydurduğun her hikaye yeni sorulara yol açar.
- 68- İtirafıta bulunma, daima inkar et.
- 69- Okumadığın hiçbir şeyin altına imzanı atma.
- 70- Tehditler veya "biz herşeyi biliyoruz", "bilmem kim itiraf etti" palavraları karşısında paniğe kapılma, biri öyle yapmış olsa bile inkara devam et.
- 71- İtirafıta biri ile yüzleştirilirsen bile inkara devam et.
- 72- Mahkemede gerçeği ortaya koyma hevesine kapılma, burjuvazi ile proletarya arasında gerçek yoktur.
- 73- Siyasi savunma yap, mahkemeyi devrim davasını savunduğun bir kürsü haline getir, ihtilalci fikirlerinden hiçbir zaman taviz verme.
- 74- Mahkemeyi, zalimlerle sömürücülere hizmet

ettiği ve halk baskı altına alındığı için red et. "Heyetinize saygımız büyük ama, mahkemenin kuruluşu hukuka aykırı" kıvırtmasına girme."

Ne yazık ki, bir bütün olarak ele alındığında örgütümüzün polisteki deneyi bu komünist direktiflere uygun değildir.

Poliste —İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan vb. gibi istisnalar dışında— şimdiye kadarki deney, yoldaşların büyük çoğunluğunun şu veya bu ölçüde çözümlenmesidir.

Poliste çözülenler, daha sonra genellikle tutukevinde, ve mahkemede bu tavırlarını değiştirmektedirler.

Bu TKP/ML döneminde de, ondan ayrıldıktan sonraki dönemde de deneylerimizin genel sonucudur.

Bu genel sonuç, komünist bir sonuç değildir. Bu noktada geçmişten radikal bir kopuşun mutlaka gerçekleştirilmesi, teori ile pratik arasındaki uyumsuzluğun mutlaka ortadan kaldırılması gereklidir.

Geçmişte, TKP/ML I. MK döneminde de, teori/pratik arasındaki bu uyumsuzluk, belirli ölçülerde görülmüş, ama bu uyumsuzluk, doğru ilkenin uygulanması, uygulamayanlarla örgütsel ilişkinin kesilmesi, bu alanda tutarlı davranılması ile çözülecek yerde; ilkenin sulandırılması ve pratiğimize uygun teori yaratılması yönünde, oportünistçe çözüme yönünde adım atılmıştır.

Birinci Merkez Komitesi IV. Toplantısında doğru olarak kabul edilen "Hapse düşen yoldaşlarla ilgilenmeliyiz" başlıklı yazı, çözülenlere ayrımcı yaklaşmak adına, aslında çözülmeyi meşrulaştıran bir tavrın savunulduğunu yapmaktadır. Bu tavrın, içeri düşenlerin büyük çoğunluğunun çözüldüğü bizim durumu-

muza uygun, çözülenleri yeniden örgütlemeye uygun bir tavidir ama, Komintern belgelerinin açıkça gösterdiği gibi, Marksist-Leninist ilkelere uygun, Marksist-Leninist bir tavır değildir. Komintern'in bu konudaki tavrı şudur:

O "Parti çalışmasına ve parti işçilerine ihanet etmek, parti işçisinin affedilmez suçudur. Hangi araçlarla ve işkencelerle yoldaştan bu bilgi alınmaya çalışılırsa çalışılın, hükümete bu konuda bilgi vermek utanmazca ihanet etmek demektir. O HAIN OLMA! Kendini iyi şartlandır! Her etkiye O ve işkenceye karşı durabilmen için, bırak bu kararlılık varlığının en derinlerine kadar işlesin. O Hiçbir tekdür sözün bir hain için yetmez." ("İle-gal Çalışma" ve "Provokatörlere Karşı Mücadele" O Üzerine, s.1, BP Yayınları Çeviri Dizisi No: II, O Nisan 1986)

Kötü durumun aşılmasının yolu, yanlış pratiğimize uygun teori yaratmak değil; yanlış pratiğimizi aşmak, doğru teoriye uygun davranmaktır. Ve bu konuda hiçbir taviz vermemektir.

Açıktır ki, "çözülmenin dereceleri vardır, kısmi çözüme ihanet değildir" bilinci ve teorisi ile içeri düşen bir kadronun, çözümlenmesinde sorumlu ve suçlu yalnızca kendisi değil, aynı zamanda bu bilinci ona veren örgüttür de.

TKP/ML(B), I. Merkez Komitesi döneminde kabul edilen bu oportünist teoriden özelleştiri ile kopmalıdır.

İkinci olarak şu da bilince çıkartılmalıdır: Çözülenlerin Partiyeye bu kadar ağır zarar verebilmeleri, önemli ölçüde, Partimizin örgütsel laçkalığı, örgütsel yapısı vb. ile de bağlantılıdır. Açıktır ki, piramit tipi bir örgütlenmede; polis her hücre sekreterinin bir üst hücrede yer aldığı bildirildiği bir örgütlenmede; bir kişinin, kendine gerekmeyen bir dizi bilgiye

sahip olduğu, birlikte örgütlü olduğu insanların hemen tümünü kendi gerçek kimlikleri ile tanıdığı, oturduğu yerleri bildiği, örgütlü olmadığı ama partili olduğunu bildiği birçok insanı ismi ile, işi ile tanıdığı bir yapıda, çözümlenme felaketli sonuçlara yol açacaktır. Herkesin yalnızca kendini ilgilendiren alanı, kendini ilgilendirdiği ölçüde bildiği bir yapı yaratma, bu yüzden çözümlenme karşı mücadelede partinin örgütsel alanda kavrayacağı ilk halkalardan biri olmak zorundadır. Çözümlenme zararı en aza indirmenin yolu budur.

Partinin kendi hatalarını aşması yönünde atacağı bu adımlara paralel olarak her yoldaş, çözümlenme veya çözümlenmemede, belirleyici olanın kendisi olduğunun, ve çözümlenmenin — derecesinden bağımsız olarak — yoldaşlarına, Partiye, davaya ihanet olduğunun, ve partinin çözümlenme karşısında genel tavrının bu olduğunun, olacağını bilincinde olmalıdır.

Konferansımız, bütün Partili yoldaşlara poliste, tutukevinde ve mahkemede tavrı konusunda şu direktifleri verir:

Polis, tutukevi ve mahkeme, sınıf mücadelesinin en sert sürdüğü alanlardandır. Bu alanlarda eldeki tüm imkanları kullanarak sınıf mücadelesinin sürdürülmesi her komünistin görevidir.

1. İlke: Hiçbir şart altında parti çalışmasına ve partili yoldaşlara, sana ve verilmiş bilgilere ihanet etmemek, bunları polise vermemektir.
2. Gözaltına alındığında; gözaltına alınma durumuna göre bir ifade tespit et. Bu ifade, Parti ve yoldaşların üzerine hiçbir bilgi içermemelidir.

Ve bu ifade gereğince poliste işkence altında, gerekse savcılıkta sonuna kadar diret.

İfade en küçük bir değişiklik olmalıdır.

Kim ne derse desin, hangi şahit ve belge gösterilirse gösterilsin, ilk söylediğin, son söylediğin de olmalıdır.

3. Gözaltına alınma KESİN ARANMA DURUMUNDA, VE GÖZALTINA ALINDIĞINDA SENİN KİM OLDUĞUN BELLİ BİR GÖZALTINA ALINMA İSE, üzerinde sahte kimlik varsa, sonuna dek o kimliği savun; yoksa ismin dışında hiçbir bilgi verme. İfade vermeyi reddettiğini açık seçik ilan et.
4. Polis senin kim olduğunu biliyorsa, seni delillerle ele geçirdi ise, partili olduğun açık-seçik belli ise; partili olduğun değil ama Komünizmi açık seçik savunman, örgütsel işlerle ilgili her türlü ifadeyi reddetmen görevidir.
5. Sahte kimlik ile yakalandı isen, sonuna dek sahte kimliğini savun, gerçek kimliğini verme.
6. Gözaltına alınma sırasında polisin senin hakkında bilgisi yoksa, elinde delil yoksa; önceden tespit ettiğin ifade üzerinde direteceksin. Eğer po-

lisin elinden tutarlı bir ifade ile kurtulma imkanın varsa —ki bilgi yok sa, SENİN çözülmemen halinde bu mümkündür— ifadende diren, polise bilmediği hiçbir bilgi verme. İfaden dışında hiçbir şey bilmiyorsun. Neden gözaltına aldıklarını da bilmiyorsun.

7. Polise Parti ve yoldaşlar hakkında ve rilen her doğru bilgi; ve onaylanan her bilgi, objektif olarak Partiye ihanet, polise yardımdır. (Tek istisna: Önceden tespit edilmiş ifadedeki bilgidir.)
8. Okumadığın hiçbir şeyin altını imzalamama.
9. Savcılık ifadesi ile polis ifadesi arasında fark yoktur, olmamalıdır.
10. Tutukevinde, faşist yaptırımlara karşı diren, devrimci tavır takın.
11. Mahkemede, SIYASİ TUTUKLU olduğu belgeli olanların yapacağı savunma, siyasi savunma olacaktır.

Mahkeme reddedilecektir.

Bütün polis, savcılık ifadesinde örgütlü olduğunu ısrarla reddeden, ve hakkında da hakim sınıfların elinde delil bulunmayanlar, mahkemede de savunmalarını daha önceki ifadeleri çerçevesinde yapacaktır.

Parti, tutukevindeki yoldaşlarla doğrudan temas imkanına kavuştuğunda, tavırlar, Partinin vereceği somut direktifler doğrultusunda olacaktır.